

מסורת הש"ס

(א) [ע"י היטב מגילה ה.],
(ב) [לקמן ח.], (ג) לקמן ח.,
(ד) [מוספתא פ"א לקמן ח.],
(ה) צ"א: ושעה אחת, (ו) שנה
הוא י"ב חדש כנ"ל וי"ג
ופשוטה הוא י"ב,

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גהות התוספות

1. ז"ל העולם. 2. ז"ל הריני
כמכאן. 3. ז"ל ולעולם. 4. ז"ל
חמש מאות שנה.

פי' הרא"ש

ואימא שנה. שפעמים צריכין
למלאות חסרון השנה בימים
יש פעמים השנה היא שנ"ג
ימים ופעמים שנ"ד ופעמים
שנ"ה והוה מצי לשנויי
תפשת מרובה לא תפשת שנה
מי מנינן לימים אין משלימין

השנה בימים כי החדש פסח
משלימים אותה בחדש שפעם
שנת הלכנה לשנת החמה ומ
בכל שנה ימים להוסיפן על ל
חדש' ופעמי י"ג) ואם א
פשוטה בין שהיא מעוברת
ומשמע שקיבל עליו נזירות
העולם וכיון דמצינא לתרוצ
יום אין נזיר פחות ל' יום וא
ארוך וכד כמכאן ועד מקום

כל ב

יהיה שני"ג ופעמים שני"ד
 בַּהֲכֹל כְּתִיב עַד מִלְחַת
 הַרְי אֲמַרְיִן דְּצִשְׁלָשִׁים שָׁל
 וְלֵה לִימִים אֵלּוּ לְאַדְשִׁים:

ואימא שנה מי מנינן ליומי והא ^ארבנן דקיסרי אמרי "מנין שאין מונין ימים לשנים שנאמר 'לחדשי השנה חדשים מחשבין לשנים ולא ימים לשנים: מתני' אמר הרני נזיר אחת גדולה הרני נזיר אחת קטנה אפילו מכאן ועד סוף העולם נזיר שלשים יום: גמ' אמאי והא מכאן ועד סוף העולם קאמר הכי קאמר אריבא לי הדא מילתא כמכאן ועד סוף העולם תנן ^אהרני נזיר מכאן עד מקום פלוני אומדים כמה ימים מכאן ועד מקום פלוני פחות משלשים יום נזיר שלשים יום ואם לאו נזיר כמנין הימים ואימא הכא נמי אריבא לי הא מילתא כמכאן ועד מקום פלוני אמר רבא ישהחזיק בדרך וליהוי כל פרסה ופרסה אמר רב פפא באתרא דלא מני פרסי וליהוי כל אוונא ואוונא מי לא תנן ^אהרני נזיר כעפר הארץ וכשער ראשי וכחול הים הרי זה נזיר עולם ומגלח אחד לשלשים יום כל מילתא דאית ביה קיצותא לא קתני והתניא ^אהרני נזיר כל ימי חי הרני נזיר עולם הרי זה נזיר עולם אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים אין זה נזיר עולם ^א אלא נזיר לעולם רבה אמר שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו גבי יומי נמי הא כתיב ^אויהי ערב ויהי בקר יום אחד התם לאו דמפסקי מהדדי הוא מאי קאמר יממא וליליא חד יומא הוא ולעולם לא מפסקי מהדדי רבא אמר למה לך אקשווי כולי האי שאני התם דהא קתני הרני נזיר אחת: מתני' הרני נזיר יום אחד הרני

נויר ושעה אחת הריני נויר אחת ומחצה ה"ו נויר שתיים: **גמ'** למה לי למיתנא כל הני צריכי דאי תנא הריני נויר ויום אחד הכא הוא דאמר' אין נזירות ליום א' אמטו להכי קמני תרתין אבל הריני נויר ושעה אחת לימני ל' ואחד יום קמ"ל וא'

ועשרים של שלשים שלשים דמילתא דעבידא היא דמנו אינשי אורו כמנה
 לן תלויין לכך ולשם השך תדיר ולשם פורעין המס. ואורוהו לוועין בני
 (ירמיה ג:) ^(יז) לא תה. כבי האי גוונא: הריני נזיר כעפר הארץ
 דאמר הרי עלי מזירות כמנין שיער ראשי יז: כל מילתא דאית ביה
 מזירות שיהא מגלת בסקף כל שלשים ושלשים אלף כמאן דמקבל
 נזיר כל ימי חייו ^(י) ^(יז) ואסא אמר הריני נזיר עד מאה שנה
 גולא נזיר עד לעולם. דאמר מזירות דמי ואינו מותר הרבה עלת
 אף לדבר קיצבה איכא למימר דלהכי אמר הכי דמזירות הרבה קבל
 שאני שערות הואיל ומוזבלות זו מזו. איכא למימר דלמנין שערות
 איכא למימר הכי דהא ליחנהו מוזבלות זו מזו דסדנא דארעא
 שמכין עד מקום פלוני: גזי יומי נמי. כי אמר כמכאן עד מקום
 ויומי מיעסקי מהדרי כדכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: הסם.
 שבוא יום אחד ^(יז) דקיימא לן דליליא ויממא חד הוא שהלילה הולכת
 דין אלף חדא מזירות אריכתא כמכין ועד מקום פלוני קיבל עלי:ו
 אריכא לי מילתא ^(י) ^(יז) מכין ועד סוף העולם ואינו נזיר אלף שלשים
 קאמר חדא לא אפשר דלא ^(יז) דמארינן דהכי משמע האי דקאמר מלן
 לא אחת לא אפשר דלמינא ^(יז) דקבייל עילויא בלוי ^(יז) דמהלך הימים
 אחד. ^(י) נזיר שמי מזירות דכיון דאמר הריני נזיר חיילא עליה מזירות
 וות חיילא עליה מזירות שניה וחייב שמים ^(יז) דקאמר ועוד מחלה דכי
 חזל עליו מזירות שניה אבל אם אמר הריני נזיר שלשים ואחד או
 ל עלי: ^(יז) גב' נמה לי למינא כל הני. דמחייב בה במזירות שמים
 אחד הוא אמנא הכא הוא דמארינן דמחייב בשמי מזירות דכי אמר
 רות אחרייתי קאמר ליה לפי שאין מזירות ליום אחד דהוי כחאל דאמר
 הריני נזיר ושעה אחת. אימא דמיהוי כמ"ד שלשים ואחד קמ"ל:
 ואי

[illegible]

ה לשני"ג או לשנ"ד או לשנ"ה אבל
למסבירי דחדשים זאת מונה להשוות
ועד ומוסיפין חדש א' ואה אתה מונה
שנה שפעמים שש בשנה שתי עשרה
ד חדש וזו לשנה האחרת בין שהיא
זאמאי והא עד סוף העולם קאמר
על דרומה לי כאילו הוא עד סוף
ש עד אותו מקום פחות ממאה ל'
לי מלתא דזו קבולתי עד לי גרא לי
קבל עליו נזירות כמנני מני הדר:

(א) וכן פרש"י במגילה דף ה. (ב) מסוף לשון רבינו כאן נראה דגרים ולהוי כל יומא ויומא חד מזיר ול"ע.

עין משפט
גר מצוה

לד א מיי פ"א מהלכות
קדוש החדש ה' ב:
לה ב מיי פ"ג מהל' זירות
הלכה א סמג לאוין רמב:
לו ג ד מיי שם הלכה ה:
לז ה מיי שם הלכה יא:
לח ו מיי שם הלכה ח:

מורה אור השל

1. הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֵם רִאשׁוֹן
לְחֹדְשֵׁי שָׁנָה:
שְׁמוֹת יָבִיב
2. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם
וּלְחֹשֶׁךְ קֶרָא לַיְלָה וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
בְּרֵאשִׁית אֵה

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] בתום ד"ה שנים מי מוין
לימים נתמיה (ושיטה הוא
זכו) נ"ב ושיטה הוא כז"ל
ועי' א"מ:

לעזי רעש"י

קונטרס "א. חבל ארץ.

מוסף רש"י

במזנון שאין מרזין ימים
 לשבעים. כגון לחמך קוסן יין
 וזכר טועם לשלם, וזכר יין
 חדש מיום ליום, וזכר נדר נאחד
 יתקן אסור דבר אחד יתקן
 אכל, אפי' ששמי' ש' ימים
 שיש ציטות מרזין יתירין על
 וציות הלכה או עמיטת שול
 עושין חדש ספרין מנהיגה
 כשער ראשי. דאמרין
 מירות שער ראש קבל עליו
 וזכר זה מיר שלם לוי ששערת
 מרזין שער מיר אפילו
 מנהל כל ימיו אכל לוי
 יביא קרבן (דקסן טו). אפילו
 מרזין שנה כ"י איה דיר
 עולם. דהא מירזין לא יתכחש
 הוא דהוי, שער מירזין ליה
 קיטחא (דקסן טז).

פי' הרא"ש (המשך)

[illegible]

הריני נזיר כל ימי חיי בן
נה או אלף שנים אע"ג דלא
חדא נזיר קיבל עליו: שאני
דמקום פלוני סדנא דארעא
תני הריני נזיר אחת אפריכא
קטנה אחת קאי נמי אסיפא
תא כמכאן ועד סוף העולם:
(זירות) הלשונות שאמר קיבל
רות אחד וכי אמר תו ביום
' יום דיום א' חשוב כלי'